

ZJEDNOCZENIE APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO

BYĆ APOSTOŁEM DZISIAJ

Magdalena Valiová
LIPIEC 2025 r.

„Otwórzcie drzwi Chrystusowi” – (Jan Paweł II)

w ramach Jubileuszu Młodzieży

Hasło „Otwórzcie drzwi Chrystusowi” wypowiedziane przez Jana Pawła II podczas inauguracji jego pontyfikatu 22 października 1978 roku, stało się jednym z najważniejszych przesłań jego papieskiej posługi. Te proste słowa niosą głęboki sens teologiczny, duchowy i egzystencjalny, a ich aktualność nie przemija – szczególnie w kontekście Jubileuszu Młodzieży, który wzywa nowe pokolenie do odnowienia relacji z Chrystusem i do głębokiej refleksji nad sensem życia.

W tym artykule przyjrzymy się znaczeniu słów Jana Pawła II, ich kontekście historycznym i duchowym, a także temu, jak mogą być one interpretowane i przeżywane przez młodzież dziś – w czasach ogromnych przemian, wyzwań i nadziei.

I. Kontekst historyczny słów Jana Pawła II

Kiedy 58-letni Karol Wojtyła – pierwszy papież z Europy Wschodniej – wypowiadał na placu św. Piotra słowa „Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”, świat znajdował się w okresie zimnej wojny. Europa była podzielona, a Kościół zmagał się z wieloma kryzysami: laicyzacją, sekularyzmem, utratą autorytetu.

W tym kontekście wezwanie do otwarcia drzwi Chrystusowi brzmiało nie tylko jak duchowy apel, ale także jak manifest nadziei, odwagi i wolności. Jan Paweł II zapraszał świat – a szczególnie młodych – do zaufania Temu, który nie zniewala, ale wyzwala. Do otwarcia serca na Boga, który nie odbiera człowieczeństwa, lecz je udoskonala.

II. Teologiczne znaczenie wezwania „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”

Chrystus w Piśmie Świętym wielokrotnie porównywany jest do drzwi (por. J 10, 9: „Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony”). Otworzyć drzwi Chrystusowi to znaczy przyjąć Go do swojego życia jako Zbawiciela, Mistrza, Przyjaciela. To zaprosić Go do wszystkich sfer życia: rodziny, szkoły, relacji, marzeń, ale też lęków, grzechów i słabości.

To zaproszenie ma charakter osobisty, ale także wspólnotowy. Jan Paweł II wzywał bowiem do otwarcia „granic państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokich dziedzin kultury, cywilizacji, rozwoju” – a więc do przemiany całych społeczeństw w świetle Ewangelii.

W perspektywie Jubileuszu Młodzieży to wezwanie staje się aktualnym apelem o nawrócenie serca, otwartość na prawdę, pragnienie świętości i odwagę świadectwa.

III. Młodzi – nadzieja Kościoła

Jan Paweł II całym swoim pontyfikatem pokazał, że młodzież to nie „przyszłość Kościoła”, ale jego teraźniejszość. To do młodych kierował niezliczone przemówienia, listy, a przede wszystkim powołał Światowe Dni Młodzieży, które stały się miejscem duchowego przebudzenia setek tysięcy młodych ludzi na całym świecie.

Podczas spotkań z młodzieżą papież przypominał: „Wy jesteście nadzieją świata, wy jesteście nadzieją Kościoła, wy jesteście moją nadzieją!” W tym duchu Jubileusz Młodzieży staje się przestrzenią, w której młodzi są zaproszeni, by odpowiedzieć na wezwanie Chrystusa. By z odwagą otworzyć drzwi swojego życia na Boże światło – w czasach, gdy świat proponuje często mroczne alternatywy: pustkę duchową, powierzchowność relacji, iluzję sukcesu.

IV. Co znaczy dziś „otworzyć drzwi Chrystusowi”?

W codziennym życiu młodego człowieka wezwanie Jana Pawła II może przybrać bardzo konkretne formy:

1. Modlitwa i sakramenty – otwarcie drzwi zaczyna się w ciszy serca, w modlitwie, która jest spotkaniem z Żywym Bogiem. Szczególne miejsce zajmuje tutaj Eucharystia i sakrament pokuty – drzwi przebaczenia i miłosierdzia.
2. Formacja duchowa i intelektualna – poznawanie Chrystusa przez Pismo Święte, katechezę, wspólnoty młodzieżowe czy duszpasterstwa akademickie, pozwala umocnić się w wierze.
3. Służba drugiemu człowiekowi – otwarcie drzwi Chrystusowi to również gotowość do działania. Papież często przypominał młodym, by nie byli bierni, ale angażowali się w świat z miłością: w rodzinie, szkole, parafii, społeczeństwie.
4. Wierność wartościom – otwarcie serca Chrystusowi wymaga wierności sumieniu, prawdzie, czystości, miłości, która nie jest egoizmem, lecz darem z siebie.
5. Odwaga świadectwa – żyć Ewangelią dziś oznacza często iść pod prąd, być znakiem sprzeciwu wobec obojętności i relatywizmu. To wyzwanie, ale i szansa na głęboką radość.

V. Jubileusz – czas łaski i decyzji

Jubileusz w tradycji Kościoła to czas szczególnej łaski, przebaczenia, odnowienia duchowego. Dla młodzieży to moment, by zatrzymać się na chwilę w codziennym biegu i postawić sobie pytanie: *Czy moje serce jest otwarte na Chrystusa? Czy pozwalam Mu działać w moim życiu? Czy żyję w przyjaźni z Bogiem, czy raczej w oddaleniu i obojętności?*

Jubileusz Młodzieży staje się więc nie tylko wydarzeniem, ale procesem duchowego dojrzewania. To zaproszenie, by na nowo „otworzyć drzwi” – nie tylko raz, ale codziennie, na nowo, coraz szerzej.

VI. Przeszkody w otwarciu drzwi

Nie sposób przemilczeć, że współczesna młodzież zmaga się z wieloma trudnościami, które utrudniają pełne otwarcie serca Chrystusowi. Do najważniejszych należą:

- Lęk – przed odrzuceniem, samotnością, niezrozumieniem. Jan Paweł II odpowiada: Nie lękajcie się!
- Presja środowiska – ideologie, które promują egoizm, hedonizm, relatywizm.
- Brak świadectwa – często młodzi nie mają wokół siebie autentycznych świadków wiary.
- Zranienia i grzech – doświadczenia, które zamykają serce i utrudniają zaufanie Bogu.

Dlatego tak ważna jest rola wspólnoty – Kościoła, który nie potępia, ale przyjmuje, nie narzuca, lecz zaprasza. To wspólnota, w której można doświadczyć miłości, przebaczenia i uzdrowienia.

VII. Jan Paweł II – przewodnik młodych

Postać Jana Pawła II wciąż pozostaje dla młodych inspiracją. Jego życie, świadectwo wiary, miłość do ludzi, siła ducha i odwaga w głoszeniu prawdy są aktualne także dziś. Choć urodził się w innej epoce, jego słowa trafiają do serc młodych, bo dotyczą tego, co najgłębiej ludzkie: pragnienia sensu, miłości i nadziei.

Warto więc wracać do jego nauczania, modlić się przez jego wstawiennictwo i prosić, by był przewodnikiem młodego pokolenia, szczególnie w jubileuszowym czasie łaski.

Przekroczyć próg nadziei

Hasło „Otwórzcie drzwi Chrystusowi” nie jest wezwaniem jednorazowym. To styl życia, który domaga się decyzji, ale i zaufania. Chrystus nie wchodzi na siłę. Stoi u drzwi i kołaczę (por. Ap 3,20). Czeki na zaproszenie – cierpliwie, z miłością, z czułością.

W czasie Jubileuszu Młodzieży Kościół staje się miejscem, w którym młodzi mogą usłyszeć to wezwanie i odpowiedzieć na nie. To czas, by powiedzieć: „Panie, wchodź. Działaj. Ucz. Prowadź.”

Bo tylko z Chrystusem można przekroczyć próg nadziei. Tylko z Nim można być naprawdę wolnym. Tylko z Nim można być naprawdę sobą.